

Materiaali nuorten kanssa työskentelyyn

Koulutus mahdollistaa tulevaisuuden.

Monella nuorella ei ole mahdollisuutta päästä kouluun ja koulunkäynti on voinut katketa vuosiksi. Syitä tähän on monia: kouluja ei ole, eletään kodista ja omasta maasta paossa, vanhemmilla ei ole varaa lähettää lapsiaan kouluun. Koulunkäyntiä hankaloittaa myös olemassa olevien luokkahuoneiden pienuus, vähäinen opettajamäärä ja koulutarvikkeiden puute. Koulutus on kuitenkin elintärkeä lapsen, nuoren ja koko yhteisön tulevaisuuden kannalta.

Kirkon Ulkomaanapu on tehnyt pitkäjänteistä työtä koulutusmahdollisuuksien luomiseksi kehittyvissä maissa. Seurakuntien tuella on rakennettu ja kunnostettu kouluja, jaettu koulukirjoja ja välineitä, kuukautissuojia sekä palkattu ja koulutettu opettajia. Apu on mennyt ja menee perille sadoille tuhansille lapsille ja nuorille vuosittain.

Ugandassa pakolaisena asuvan Sophien tarina on yksi kertomus monien joukossa. Hänen kertomaansa voi käyttää osana rippikoulujen kansainvälisen diakonian opetusta ja samalla antaa nuorille mahdollisuuksia pohtia globaalin vastuun kysymyksiä.

Sophien video <https://www.youtube.com/watch?v=ObMxSizpSDs&feature=youtu.be>

Kysymykset videoon:

1. Miltä tuntui, kun et itse päässyt kouluun koronavirusepidemian aikana?
2. Mitä esteitä koulunkäynnille Sophie esittelee videossa?
3. Mitä luulet, että tapahtuisi, jos joutuisit olemaan joka kuukausi noin viikon poissa koulusta? Ilman mitään opetusta?
4. Mitä sinä haluaisit tehdä tulevaisuudessa? Mitä esteitä sille on?
5. Mitä ratkaisuja keksisitte Sophien tilanteeseen? Keskustelkaa ryhmässä.

Koulu Ugandaan keräys konfirmaatio- tai nuorten messun kolehtikohtena

Konfirmaatiojumalanpalveluksessa luettava teksti:

Keräämme tänään kolehdin Kirkon Ulkomaanavun Koulu Ugandaan -keräykseen, jonka rahat ohjataan nuorten koulutuksen tukemiseen Ugandassa. Varoilla kunnostetaan Bidibidin pakolaisasutusalueella toimivaa Koro Highland Secondary -koulua. Jotta koulua voisi käydä, tarvitaan luokkahuoneita, pulpetteja ja tuoleja, vessoja tytöille ja pojille sekä opiskelumateriaaleja.

Jumala siunatkoon lahjasi.

Esirukous: nuoret voivat valmistella rukouksen osana työskentelyä

Hartausmateriaalit

Sophien tarina

Olen Sophie ja opiskelen Koro Highlandin yläkoulussa ja lukiossa Pohjois-Ugandassa. Asun tätini kanssa Bidibidin pakolaisasutusalueella. Muutin tänne Etelä-Sudanista, jotta voisin opiskella peruskoulun jälkeinkin.

Isäni on kirjanpitäjä. Äitini ei ole käynyt koulua, eikä siksi osaa lukea tai kirjoittaa. Vanhempani kannustavat minua, ja arvostan suuresti opiskelumahdollisuutta, jota äidilläni ei ollut.

Kun muutin Bidibidiin, kesti vuoden ennen kuin pystyin aloittamaan opinnot täällä. Se oli raskasta aikaa. Koulua käymättömillä nuorilla ei ole juurikaan järkevää tekemistä. Osa käyttää päihteitä, jotkut jopa raiskaavat tyttöjä.

Olen tyytyväinen opetukseen Koro Highlandissa, mutta koulun tilat ovat surkeat. Kaikki eivät mahdu luokkiin, vaan kurkkivat ikkunoista ja yrittävät kuulla opettajan ääntä jopa parinsadan oppilaan keskeltä.

Sateella opetusta ei ole, koska luokkahuoneiden pressuseinien isoista rei'istä sataa sisään. Myrskypilvien kerääntyessä koulun ylle me oppilaat poimimme kirjamme ja lähdemme kotiin. Rankkasateet riepottelivat myös telttakankaiset vessat mennessään – vessoja on jäljellä satoja oppilaita varten enää yksi.

Koska koulu on niin huonokuntoinen, opiskelen paljon myös kotona. Pimeän tultua opiskelu ei enää onnistu, sillä tätini savimajassa ei ole valoa. Naapurissa onneksi on, ja toisinaan pääsenkin sinne tekemään läksyjä.

Lempiaineeni koulussa on biologia. Luonnontiedeaineiden opiskelu on kuitenkin vaikeaa, koska koulussa ei ole esimerkiksi kemian opiskeluun tarvittavaa laboratoriota.

Haaveilen sairaanhoitajan ammatista, sillä haluaisin auttaa toisia ihmisiä. Iso unelmani on myös päästä palaamaan kotimaahani Etelä-Sudaniin. Nyt voin tavata vanhempiani ja sisaruksiani vain harvoin, sillä matkustaminen kotiin maksaa paljon.

Vaikeuksista huolimatta toivon, että voisin olla innoittajana muille. Kun eteeni tulee esteitä, päätän raivata ne ja muistutan itseäni: ”Minusta tulee vielä jotakin tulevaisuudessa.”

Kuulen myös mielessäni vanhempieni sanat: ”Haasteidenkin keskellä opiskelu johtaa menestykseen. Vaikeuksia jaksaa sietää, kun muistaa oman tavoitteensa.”

Rukoilemme:
Pyhä Jumala,

Sinä näet, miten vaikeaa monella nuorella on. Kotona, koulussa, kavereiden kanssa. Nuorena kuuluisi saada olla vapaa ja huoleton, mutta moni kantaa huolia ja taakkoja, jotka eivät edes heille kuuluisi.

Maailma on epäoikeudenmukainen. Hyvä ei jakaudu tasan, ja usein näyttää siltä, että ahneimmat ja itsekkäimmät menestyvät parhaiten.

Katso minuun, Jumala ja kuule rukoukseni. Auta minua, auta ystäviäni ja läheisiäni, auta eteläsudaniilaista Sophieta ja hänen koulukavereitaan Ugandassa.

Murehtiminen vie värit elämästä, ja kaikesta tulee tasapaksua raahautumista. Anna sinä iloa ja toivoa, voimia ja tulevaisuuden uskoa. Ohjaa askeleitani ja päätöksiäni. Auta minua luottamaan sinuun ja auta minua luottamaan elämään. Aamen.

Josephin tarina

Olen Joseph, Koro Higlahndin yläkoulun ja lukion oppilas ja oppilaskunnan puheenjohtaja.

Kun väkivaltaisuudet kotimaassani Etelä-Sudanissa pahenivat vuonna 2017, pakenin Ugandaan ja muutin Bidbidin pakolaisasutusalueelle.

Olen onnekas, että mahdollisuuden jatkaa koulunkäyntiä peruskoulun jälkeen. Näin ei käy kaikille, ja moni sortuu järkevän tekemisen puutteessa uhkapeleihin ja päihteisiin.

Ilman koulua ei ole kuitenkaan tulevaisuutta ja yritän siksi kannustaa koulupudokkaita takaisin kouluun. Täällä koulu ei katso ikää: kuka tahansa voi jatkaa opintojaan. Se on tärkeää, sillä koulutus antaa tietoja ja taitoja, jotka auttavat selviämään elämässä.

Kun saan opintoni valmiiksi, olen perheemme ensimmäinen lukion oppimäärän suorittanut. Perheeni ymmärtää koulutuksen merkityksen ja kannustaa minua.

Opiskelu ei kuitenkaan ole aina helppoa. Ennen läksyjen tekemistä autan vanhempiani kotitöissä. Sitten, auringon laskettua, on jo pimeää, sillä kotonamme ei ole sähkövaloja. Koulussa jaettu taskulamppuja ei riittänyt kaikille ja minä jäin ilman. Saan onneksi puhelimestani valoa ja saan sen avulla tehtyä läksyni.

Olen päättänyt kestää vaikeudet, sillä minulla on tavoite elämässäni: haluan palata kotimaahani Etelä-Sudaniin. Haluan rakentaa parempaa tulevaisuutta sodan murjomalle kansalleni. Tähtään siihen, että voin joku päivä työllistää ihmisiä ja tuottaa ruokaa maanviljelijänä.

Rukoilemme:

Pyhä Jumala,

Avaa silmäni näkemään, mikä minun elämässäni on hyvin, ei ehkä täydellistä, mutta riittävän hyvin. Sulje suuni turhalta valittamiselta ja suuntaa voimani ja tahtoni asioihin, jotka vievät elämäni eteenpäin, kohti omia tavoitteitani.

Ohjaa minua olemaan apuna ja tukena niille, joilla ei ole samoja mahdollisuuksia, joita minä olen saanut. Käännä katseeni lähelläni oleviin ja kaukana eläviin lähimmäisiini ja rohkaise minua antamaan omastani niille, joilta jotain tärkeää puuttuu.

Siunaa Josephia ja kaikkia lapsia ja nuoria, jotka joutuvat pakenemaan sotaa ja väkivaltaa. Anna heidän säilyttää toivo paremmasta ja näytä minulle, miten minä voisin heitä auttaa.

Kiitos, että saan tuoda sinun eteesi kaiken: oman pienen elämäni ja koko suuren maailman. Kiitos, että minulla on paikka tässä ihmiskunnassa, oma ainutlaatuinen tehtäväni. Ohjaa minua tavoittelemaan kestäviä asioita ja rakentamaan reilumpaa ja oikeudenmukaisempaa maailmaa kaikille.

Aamen.

Lue lisää Kirkon Ulkomaanavun Koulu Ugandaan –sivulta

<https://www.kirkonulkomaanapu.fi/yhteystiedot/seurakunnille/kolehdit-ja-talousarviotuki/koulu-ugandaan/>